

коню, ѣли сурово мясо, което сгрѣвали подъ сѣдло-то, и пили кобылешко мяко (кумысь). Тии не ся страхували отъ нѣмане, не знаяли що ще рече уморяванне, и слѣпата ся покорявали на князове-ты си. Въ начало-то на XIII вѣкъ единъ отъ тия князове, Чингисъ-Ханъ, събралъ монголскы-ты четы подъ власть-тж си, и гы повелъ възъ близосѣдны-ты народы. Тии за малко врѣмя завоювали Кытай, Персиѣ и Туркестанъ, и гы оплѣнили и съсынали. На врѣмя-то на сынове-ты Чингисовы сжца-та сждбина споветяла и Источнѣ Европѣ. Дивы-ты четы прѣминѣли цѣлѣ Россиѣ и Полшѣ; въ Моравиѣ тии най-напрѣдъ были разбити отъ европейскы-ты рицары, та ся върнѣли назадъ, и утвърдили владычество-то си въ Россиѣ. На онова врѣмя Монголи-ти отласкали турскы-ты племена отъ прискаспийскы-ты земли, та прѣминѣли въ Сириѣ. Турци-ти налѣтѣли на Иерусалимско-то царство, направили го плѣнъ и пожаръ, и призели Иерусалимъ (1244 год.). Само малка-та брѣговита земя съ градъ Птолемандж останѣла въ рѣцѣ-ты на християны-ты.

Тогава папа-та заповѣдалъ изново да проповѣдать кръстоносно опълченне; нѣ тая проповѣдь не щѣла да има никаквѣ сполукѣ, ако не былъ французскый царь Людовикъ IX, който былъ познатъ по добротѣ-то си и по голѣмый си рицарскый духъ. Около това врѣмя той паднѣлъ тяжко болѣнъ, та ся обреклъ, ако оздравѣе ще иде да ослободи Божий-Гробъ. Людовикъ наистинѣ оздравѣлъ; нѣ едва склонилъ рицары-ты си да идѣтъ на кръстоносно опълченне. Той не трѣгнѣлъ право за-въ Палестинѣ; а излѣзълъ прѣвѣнъ на брѣга на Египетъ съ помысль да го приземе, защото египетскы-ти султани были най-голѣми врагове на Иерусалимско-то царство. Французи-ти отышли нагорѣ по Нилъ възъ градъ Каиръ; нѣ ся замотали между вады-ты и ржавы-ты на Нилъ. Чума и гладъ довършили побърканѣ-тж французскѣ войскѣ; тя была заробена заедно съ царя, който ся откупилъ съ много пары (1250 год.). Подырь двадесѣть години, неуморливый Людовикъ ся заловилъ на ново кръстоносно опълченне, и тоя пѣтъ искалъ да